

שלום ילדים יקרים,

תאריך גדול וחשוב לפנינו, יו"ד בשבט, בו נציג את יום ההלולא של הרבי הרי"צ, רבי יוסף יצחק שניאורסון, ויום קבלת הנשיאות על ידי הרבי מליובאוויטש, רבי מנחם מענדל שניאורסון.

לאורך כל שנות הנשיאות, אנו רואים שהרבי פועל לאחד את עם ישראל כלו. כבני "הדור השביעי" שקבל את המשימה להביא את הגאולה, נכין את עצמנו לקראת התאריך הקדוש, בחזקת האחדות בתוכנו.

לנושא האחדות יש קשר מיוחד לשנה בה אנו נמצאים, שנת הקהל. במעמד "הקהל" בזמן המקדש, הגיעו כל ישראל, אנשים, נשים וטף, לשמע את קריאת התורה מפי המלך, מתוך אחדות מיוחדת.

בחוברת שלפניכם, נלמד מתורת הרבי בנושא האחדות, בעזרת אותיות חביבות.

כלנו יודעים שכל אות בספר התורה היא חשובה ויקרה, כי בלעדיה, ספר התורה כלו לא יהיה שלם.

כך גם כל יהודי חשוב ויקר, עבור השלמות של עם ישראל כלו.

נפתח את החוברת ונזכר, כל אות חשובה! כל אות תעזר לנו להתקדם וללמד.

אני או אנתוני?

נכתלי ואליסר, חגלה ומלכה, משפחות ושבתים צעדו בהתרגשות לעבר היעד. עוד מעט הם יזכו להתגלות אלקית עצומה שכמוה לא היתה ולא תהיה עד ביאת המשיח!

הלב מתרחב משמחה, אבל גם מתכוץ מפחד, הרי השם הגדול, בורא העולם ומנהיגו שאין דבר נסתר ממנו, עומד להתגלות אליהם!

הם מגיעים להר סיני, והנה קורה דבר מכלא מריבות ישנות נשפחות, כעסים נעלמים, כלם פתאום מצליחים להיות "החברים הכי טובים" של כלם!

אני לא מבין!
איך זה קרה?

פשוט מאוד, לכל אחד היה רצון חזק לעשות רק את רצון השם! וכך, כל אחד פחות הרגיש את עצמו, את הכבוד שלו, את החשיבות שלו, והיה יכול להתחבר בקלות לאת שלו. לכן נאמר בפסוק: "ויחן שם ישראל כנגד ההר" – "ויחן" לשון יחיד. כאיש אחד בלב אחד.

אָהֵה, כִּמָּה טוֹב שִׁישׁ לִי כִּזָּה אִחַ חֻכָּם... אִזָּה זֶה מָה שֶׁקָּרָה גַּם בַּמַּעֲמָד "הַקֹּהֶל"? כָּלֶם הִתְאַסְּפוּ לְאוֹתָהּ מִטְּרָה, לְהִתְקַרֵּב אֶת הַשֵּׁם. וְשֵׁם קְרוֹב, מִתּוֹךְ הִרְגָּשָׁה שֶׁל "יִרְאֵת שָׁמַיִם", כָּלֶם הִצְלִיחוּ לִהְיוֹת מְאַחֲדִים.

נכון, ב"הקהל", הפכו כלם ל"קהל" אחד.

מִזְבֵּחַ הָרָבִי:

"וַיַּעַל דָּוִד זֶה בַּהֲקֹהֶל" – "כִּיּוֹם שֶׁנִּתְּנָה בּוֹ בְּסִינֵי כָּאֵלּוּ עֲתָה נִצְטוּרָה בָּהּ וּמִפִּי הַגְּבוּרָה שׁוֹמְעָה" – שְׁעָקֹר הַמִּכּוֹן אֵינוֹ בְּנוֹגַע לַהֲבָנָה וְהַשְׁגָּה בְּשֹׂכֶל, כִּי אִם, בְּנוֹגַע לְכוּנַת הַלֵּב, רָגֶשׁ הָאִימָה וְהִירָאָה, בְּמַתָּן תּוֹרָה, שְׁלֹכּוֹ, בְּטִלָּה הַהֲתַחַלְקוּת שֶׁמַּצֵּד הַהֲבָנָה וְהַשְׁגָּה, אֵלֹא, כֹּל יִשְׂרָאֵל, מִ"חֲכָמִים גְּדוֹלִים" עַד לִ"מִי שְׂאִינוֹ יָכוֹל לִשְׁמַע", מִתְאַחֲדִים בְּמַעֲמַד דִּ"הֲקֹהֶל", "כָּאִישׁ אֶחָד בְּלֵב אֶחָד", כְּבַמַּתָּן תּוֹרָה.

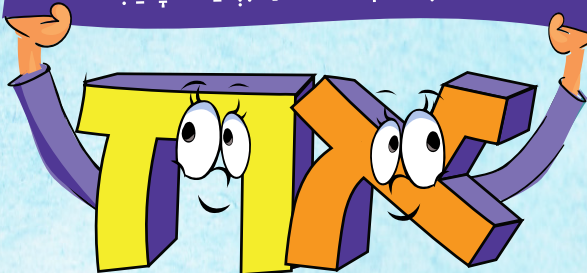
(שיחת שבת פְּרֻשֶׁת נְצִיבִים-וִילָה, כ"ה אָלוּל ה'תשמ"ז)

גלו את הקוד היומי בעזרת כרטיסי הצפון.
העזרו מתוך אחדות ביושבים לצדכם.

כ א נ ל ע
מ כ ג ר
א צ ד ס
ח ז ק ש
ט ס
נ ב
ל ת
ג ה ד
א ב ש
כ ח נ פ

הקוד היומי:

אחדות אמתית נוצרת על ידי קרבה
להשם ולתורה מתוך יראת שמים.

אַחַד וְאַחַד – שְׁוִים יוֹתֵר מְשִׁים

יִצְחָק וּמִתְנָאֵל הָיוּ בְּטוּחִים שֶׁבְּזָכוֹתֵם נִבְנָה הַמֶּשְׁכָּן. הָרִי הֵם הֵבִיאוּ דְּבָרִים יְקָרִים מְשֻׁלָּהִם, כְּדִי לִבְנוֹת אוֹתוֹ! גַּם שָׂרָה וַיִּסְכָּה הָיוּ בְּטוּחוֹת שֶׁבְּזָכוֹתֵן קָיָם הַמֶּשְׁכָּן, הָרִי הָיוּ מְלָאכוֹת עֲדִינוֹת שֶׁל טוֹיָה בְּצִמְר שָׂרָק הֵן וּמִבְרוֹתֶיהֶן יָדְעוּ לַעֲשׂוֹת.

רַבִּים מִהֶעָם חֲשָׁבוּ שֶׁהַמֶּשְׁכָּן הוּא בְּעֵקֶר בְּזָכוֹת "חֲכָמֵי הַלֵּב" הַמִּיחָדִּים, בְּצִלָּאֵל וְאַהֲלֵיָאֵב, וּבְזָכוֹת מֶשֶׁה רַבֵּנוּ שֶׁהוֹרָה לָהֶם מָה לַעֲשׂוֹת.

אֵז מָה בְּאֵמֶת נֶכוֹן? בְּזָכוֹת
מִי נִבְנָה הַמֶּשְׁכָּן?

הַתְּשׁוּבָה הִיא – בְּזָכוֹת כָּלֶם יוֹתֵר. אִךְ אֶחָד לֹא
הָיָה יָכוֹל לִבְנוֹת בֵּית לַיהוָה בְּעוֹלָם, לְבַדּוֹ. רַק
בְּזָכוֹת הָעֶבֶדָה שָׁעַם יִשְׂרָאֵל הִשְׁתַּתַּף בָּזֶה כָּל
יָחִיד, זֶה הַצָּלִית.

הִי, אוֹת י, בְּעֵצִים מָה אֵת עוֹשָׂה כָּאֵן בְּכָלֵל?
אֵת לֹא שִׁיכַת אֲלֵינוּ, אֵת לֹא מִהֶמְלָה אֲחָדוֹת!

נֶכוֹן, אָבֵל בְּזָכוֹת הַשְּׁאֵלָה הִיכָּה
שֶׁל הָאוֹת י, הֵבֵנוּ שָׂרָק "יָחִיד" יֵשׁ
כּוֹחַ לַהֲגִיעַ לְדְּבָרִים גְּדוֹלִים.

נֶכוֹן, כְּמוֹ תַּשְׁעָה אֲנָשִׁים בְּבֵית כְּנֶסֶת, שֶׁלֹּא יוֹכְלוּ
לְהִתְחִיל לְהִתְפַּלֵּל, עַד שִׁיכְנֶס יְהוּדֵי עֲשִׂירִי,
וְיִשְׁלִים לָהֶם אֵת הַ"מִּנּוֹן".

מִדְבַּר הַרְבֵּי:

...מִקְהֵל", מִסְגָּל לַעֲשׂוֹת וּלְהַשִּׁיג דְּבָרִים שֶׁהֵיחִידִים – כִּיחִידִים – אֵין לָהֶם כָּל שִׁיכוֹת אֲלֵיהֶם.

יָדוּעַ הַדְּגָמָא לָכֵה, שֶׁכֹּאֲשֶׁר הָיָה צָרָךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁכָּן לְשִׁכְנָה הָאֶלְקִית, "וַיִּשְׁכְּנֵנִי בְּתוֹכָם", הָיָה צָרָךְ בְּשִׁלְשָׁה-עָשָׂר (חֲמִשָּׁה-עָשָׂר) חֲמָרִים שׁוֹנִים, זָהָב וְכֶסֶף וְגו', וּבִהְשִׁתָּתְפוּתָם הִפְעִילָה שֵׁל אֲנָשִׁים וְנָשִׁים, וּכְדִבְרֵי חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרָכָה – גַּם קִטְנִים, וּלְאַחֵר מִכֵּן "חֲכָמִי לֵב" וּבִצְלָאֵל וְאַהֲלִיאֵב, וּמִשָּׁה רַבֵּנוּ עַל גְּבִיהֶם, וְרִקַּע עַל-יָדֵי כָלֶם יַחַד הָיָה אֲשֶׁר לַעֲשׂוֹת, לְהַרְכִּיב וּלְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן...

כִּד גַּם בְּ"מִקְדָּשׁ מַעֲט", בְּבֵית כְּנָסֶת: כֹּאֲשֶׁר מִתְאַסְפִּים עֲשׂוֹרָה יְהוּדִים לְתַפְסָּלָה, נוֹצֶרֶת מִצִּיאֹת חֲדָשָׁה, "צַבּוּר" שֶׁאֵז הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹמֵר; "וְנִקְדָּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", אוֹמְרִים אֵז קֹדֵשׁ, בְּרָכוּ, קֹדֶשׁ וְכו' – וְחָל שׁוֹנֵי בְּכָל אֶחָד מִן הַצַּבּוּר שֶׁכֵּן הוּא הוֹסֵף אֵז לְהִיּוֹת חֶלֶק מִעֲדָה קֹדֶשׁ.

(מִכְתָּב כָּלְלִי, יְמֵי הַסְּלִיחוֹת תש"מ)

גִּלּוּ אֶת הַקּוֹד הַיּוֹמִי בְּעֶזְרַת כְּרִטְיִסִי הַצֵּפֶן.
הַעֲזְרוּ מִתּוֹךְ אַחַדוֹת בְּיוֹשְׁבִים לְצַדְכֶם.

ש ב צ ש
כ ת כ ה
ז ת כ
נ נ
ס ס י
ע ו ת
ז ק
ל ר א
ס ר

הַקּוֹד הַיּוֹמִי:

לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים טוֹבִים מִתּוֹךְ
אַחַדוֹת וְשִׁתּוֹךְ, יֵשׁ כּוֹחַ מִיָּחָד.

שֵׁס אַתָּם פֶּאָן? אַיִכֶּה יִפִּי!

אַלְפִי מִשְׁפָּחוֹת צוֹעֲדוֹת בְּשִׁבְלִים הַמּוֹבִילִים אֶל מַעֲלֵה הָהָר.
יְלָדִים רַכִּים יוֹשְׁבִים עַל כְּתָפֵי הָאֲבוֹת וּמִסְתַּכְלִים סָבִיב בְּסִקְרָנוֹת,
גַּם תִּינוּקוֹת קִטְנִים נִשְׁאִים בְּזִרְעוֹת הָאֲמָהוֹת,
כָּלֶם כָּלֶם צוֹעֲדִים לְמָקוֹם אֶחָד, לָאוּרֹעַ אֶחָד,
כָּלֶם שׁוֹמְחִים לִהְיוֹת חֵלֶק מֵהַ"הִקְהֵל" הַגָּדוֹל בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ.

בְּטַח הִיָּה לָהֶם מְאֹד צָפוּרָא! לָמָּה הֵם כָּל כָּךְ
שׁוֹמְחִים לִהְיוֹת חֵלֶק מֵהַ"הִקְהֵל"?

הֵם כְּנִרְאָה לֹא הִרְגִּישׁוּ אֶת הַצְּפִיכוּת כִּי הֵם הִרְגִּישׁוּ כָּלֶם
דְּבַר אֶחָד. אֲנָשִׁים שׁוֹמְחִים לִהְיוֹת שָׁם, כִּי הִיתָה שָׁם בְּרָכָה
עֲצוּמָה! הִרִי כָל יְהוּדֵי זֹכֶה תְּמִיד שֶׁבְּרַכַּת הַשֵּׁם מְלֵאָה אוֹתוֹ.
אִם כֵּן, כְּשֶׁהַבְּרָכוֹת הָאִישִׁיּוֹת שׁוֹל כָּל הַיְּהוּדִים, נֶאֱסָפוֹת
לְמָקוֹם אֶחָד, אֲפָשֶׁר לְשַׁעַר אֵיזָה שְׂפָעָה שֶׁל בְּרָכָה יוֹרֵד אֶז
לְכָל הַנֶּאֱסָפִים!

בְּכֶרֶט כְּשֶׁמִּתְאַסְּפִים בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ
וּמְבָרָךְ, הַמָּקוֹם מוֹסִיף בְּרָכָה לְכָלֶם.

וְגַם שׁוֹמְחָה גְּדוֹלָה הִיתָה! כִּי כָל פְּגִישָׁה
שֶׁל שְׁנֵי יְהוּדִים תְּמִיד מְשַׁמַּחַת!

ומכיון שה"הקהל" נעדר בבית המקדש – הרי המקום עצמו מוסיף בברכה.
(שיחת ו' תשרי תשמ"ח)

A blue textured background with scattered Hebrew letters (א, ב, ג, ד, ה, ו, ז, ח, ט, י, כ, ל, מ, נ, ס, ע, פ, ק, ר, ש, צ, ת) and a white arrow pointing right.

**"בִּרְכֵנו אֲבִינוּ כִּלְנוּ כְּאֶחָד" –
הָאֲחֻדוֹת מוֹסִיפָה בִּרְכָה וְשִׁמְחָה.**

בְּיַחַד אֵל הַיָּעַר

שְׂמוּאֵל לֹא הִסְכִּים לְהִלּוּת כֶּסֶף לְאַפְרִים, וַיִּצְחַק סוֹבֵב אֶת הַגִּב כְּשֹׁחִיִּים הִגִּיעַ.
כֹּל־ם כָּעֶסוּ עַל כָּל־ם, קְבוּצוֹת שְׁלֵמוֹת לֹא דִבְרוּ אֵלָיו עִם אֵלָיו. זֶה הָיָה מִצֵּב נוֹרָא,
שֶׁהֵבִיא בְּסוּף... לְחֶרֶב הַבַּיִת.

הַמַּטָּרָה שֶׁל כָּל־ם הִתְהַרְהָרָה, לְהַצִּיל אֶת הָעָם! אֲבָל בְּגִלְל הַמַּחֲלָקֶת וּפְרוּד
הַלִּבָּבוֹת נִגְזְרָה הַגְּזָרָה...

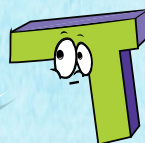
עֲצוּב לְחַשֵּׁב שְׁאֵנָחֵנוּ סוֹבְלִים עַד הַיּוֹם,
מִמַּחֲלֻקוֹת שֶׁהָיוּ כָּל כֹּךְ מִזְמָן!

זֶה לֹא בְּדִיּוֹק כֶּךָ, אִם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ עֲדִין לֹא
נִבְנָה בְּיָמֵינוּ, סִימָן שֶׁגַּם לָנוּ עוֹד יֵשׁ מָה לְתַקֵּן...

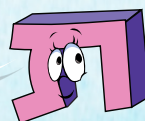
נָכוֹן, אִם בְּגִלְל שְׁנֵאת חֲנָם נִחְרַב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, בְּזָכוֹת אֲהַבַת חֲנָם
הוּא בּוֹדֵאי יִבְנֶה!

מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל אֲהַבַת חֲנָם! רוֹאִים אֵיךְ
הָאוֹתִיּוֹת א, ח, ד, מִצְטוֹכְפוֹת תְּמִיד יַחַד, כְּאֵלֹ
הֵן דִּבְרֵי אֶחָד, וְכָל הַשָּׂר נִשְׁאָרוֹת בַּחוּץ...

אֲנָחֵנוּ לֹא בַחוּץ! לְהִפְךָ, אֲנָחֵנוּ אִתָּם יַחַד, בְּאַחֲרֵית חֲשׁוֹב
לְדַבֵּר רַק טוֹב אֶחָד עַל הַשָּׁנִי. מִשֶּׁה רִבְנוּ שְׁמַע בְּמִצְרִים שְׁנֵי
יְהוּדִים מְדַבְּרִים לְשׁוֹן הָרַע, וְאָמַר "אֲכֵן נוֹדַע הַדְּבָר!" בְּגִלְל
זֶה יִשְׂרָאֵל בְּגִלְלוֹת, בְּגִלְל פְּרוּד הַלִּבָּבוֹת.

לָנוּ הָאוֹתִיּוֹת יֵשׁ הַמּוֹן כּוֹחַ, מֵאֲתָנוּ יוֹצְרִים מְלִים!
נַחֲלִיט לְהַשְׁתַּתֵּף רַק בְּמְלִים טוֹבוֹת וְחִיבִיּוֹת
שִׁיְהוּדִים אוֹמְרִים זֶה עַל זֶה.

מִדְבָּרִי הָרֶקֶי:

"הַגִּמְרָא אוֹמֶרֶת שֶׁהַגְּלוּת בַּהוֹנָה (חֲרֵבָן בֵּית שֹׁנִי) הִיא תוֹצֵאת הַהֶסֶךְ שֶׁל אֶהְבֵּת חֲנָם. מִזֶּה מוֹבֵן שֶׁעַל־יְדֵי אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל בְּאִפֶּן שֶׁל אֶהְבֵּת חֲנָם מִבְּטָלִים (אֶת סִבַּת הַגְּלוּת, וּמִמִּילָא) אֶת הַגְּלוּת וּמַבִּיאִים אֶת הַגָּאֲלָה, כְּדִבְרֵי הַמִּדְרָשׁ (תַּנְחוּמָא נֶצְבִים א): 'אִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁוְהִיו כָּלָם בְּאַגְדָּה אַחַת'.

"מִזֶּה מוֹבֵן, שֶׁמִּכֵּיוָן שֶׁעַדִּין שְׂרוּיִים בַּגְּלוּת, אֵף עַל פִּי שֶׁעַל־פִּי כָּל הַסִּימָנִים בַּתּוֹרָה (בְּסוֹף מַסֶּכֶת סוֹטָה וְכו') הַגָּאֲלָה הִיְתָה צְרִיכָה לְבוֹא מִזְמָן, וְאֶדְרְבָּה, חֲשֶׁה הַגְּלוּת נָהִיָּה קָשָׁה יוֹתֵר – יֵשׁ לְהוֹסִיף עוֹד יוֹתֵר בְּעֵנִינִים שׁוֹמְבְּטָלִים אֶת הַגְּלוּת וּמַמְהָרִים אֶת הַגָּאֲלָה, שׁוֹבְכָלְלוֹת הֵם – מַעֲשֵׂינּוּ וְעַבּוּדֵתָנּוּ בְּכָלֵל, כּוֹלֵל וּבְמִיחָד – הַעֲנִין שֶׁל אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל.

(עַל־פִּי לְקוּטִי שִׁיחוֹת חֶלֶק כִּז עֲמוּד 297)

נִלּוּ אֶת הַקּוּד הַיּוֹמִי בְּעֶזְרַת כְּרִטִּיסִי הַצֶּכֶן.
הַעֲזְרוּ מִתּוֹךְ אַחַדוֹת בִּיזְשָׁבִים לְצִדְכֶם.

ס ל ד ל א נ
כ ר ת מ ה ג צ ב ד
ט ח ג ב ש ת ש צ
ל ש ו צ מ

הקוד היומי:

הוֹסֵפָה בְּאַחַדוֹת וְאֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל
מִזְרֹזֶת אֶת בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ.

אֶחָדוֹת

שִׁירָה אַחַת לְעַם אֶחָד

גלי הים הסוערים פלטו אל החוף הקסדות, מגנים וחרבות,
בני ישראל עמדו משתאים לגדל הנס!
ואז, משה רבנו פתח בשירה ועם ישראל כלו הצטרף אליו בשירת הודיה
נפלאה,
שירה שנאמרה מתוך אחדות גמורה, ולכן נאמרה בלשון יחיד "אשירה לה'".

איך בני ישראל הגיעו בשירת הים,
לאחדות כזאת מיחדת?

אני יודעת, זה קשור לעבדה
שמשה רבנו התחיל את השירה!

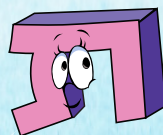
כלומר, דוקא משה רבנו יכול להביא את
עם ישראל לאחדות כל כך משלמת?

כן, הרי כתוב ברש"י במקום אחר ש"משה הוא ישראל
וישראל הם משה... שנשיא הדור הוא ככל הדור". בכל דור,
"משה רבנו" של הדור מאחד את כל בני ישראל.

אם נעמד יפה כלנו יחד, נקבל את המלה "חיות". נשיא הדור
מגלה בלב של כל יהודי את החלק האלקי ה"חי" שבתוכו,
את הקשר הפנימי שבו להשם. כאשר מתגלה החיות
המשתפת הזאת לכל ישראל, נוצר חבור עמק בין כל היהודים.
כה, הנשיא מאחד את כל אנשי הדור.

וְהִנֵּכֶשׁ וְהָרוּחַ מִי יוֹדֵעַ
גְּדֹלְתוֹ וּמַעֲלָתוֹ בְּשֹׁרְטוֹ
וּמִקּוֹרּוֹ בְּאַלְקִים חַיִּים.
בְּשֹׁגֶם שִׁכְלוֹ מִתְּאִימוֹת,
וְאֵב אֶחָד לְכָלָנָה,
וְלִכּוֹ נִקְרָאוּ כָּל יִשְׂרָאֵל
”אֲחִים” מִמֶּשׁ,
מִצַּד שׁוֹרֵשׁ נִפְשָׁם בְּה’ אֶחָד
רַק שֶׁהַגּוֹפִים מְחַלְקִים.”

(לקוטי אַמְרִים, פֶּרֶק לב – ”לב” הַתִּנְיָא)

שבוע "נרות להאיר" הארצי
רשת אהלי יוסף יצחק
יז"ר שבט ה'תשפ"ג | שנת הקהל

ילדים
של הקהל